

...en de kikker

Alles over Zoenen!

**Zoenen!
Rare gewoonte
is dat eigenlijk.
Lees mee wat Taptoe
allemaal over zoenen
te weten is gekomen!**

Glanzendetenen Fijbentdebaas

In Rome staat een beeld van de heilige Petrus. Het beeld is meer dan vijfhonderd jaar oud en ziet er nogal somber uit. Behalve één plekje: de tenen van de rechervoet. Die glanzen alsof ze van pas gepoetst goud zijn gemaakt. Dat goud klopt niet, het beeld is van brons. Maar dat pas gepoetst wel: iedere dag komen duizenden mensen de bronzen tenen kussen. Al die zoenende monden maken gouden spiegeltjes van Petrus' tenen.

Al jaren vragen de bestuurders van de stad Rome aan de bezoekers om nu eens de andere voet te kussen. Dan staat Petrus tenminste met twee glimmende voeten in de wereld. Maar niemand doet dat. Het is niet de gewoonte. Kussen doen mensen om verschillende redenen. Laten zien dat je iemand vereert en aanbidt is er één van.

Wanneer in Engeland iemand minister wordt, geeft hij bij zijn benoeming de koningin een kus op haar hand. Jij bent de baas, betekent dat.

In India kussen mensen de voeten van hun „goeroe”, hun leermeester. Ze gaan er zelfs plat bij op de grond liggen. Gelovige mensen in ons land kussen de ring van een bisschop, of de schoen van de paus. Al dat soort zoenen, betekent: ik onderwerp me, jij bent de baas.

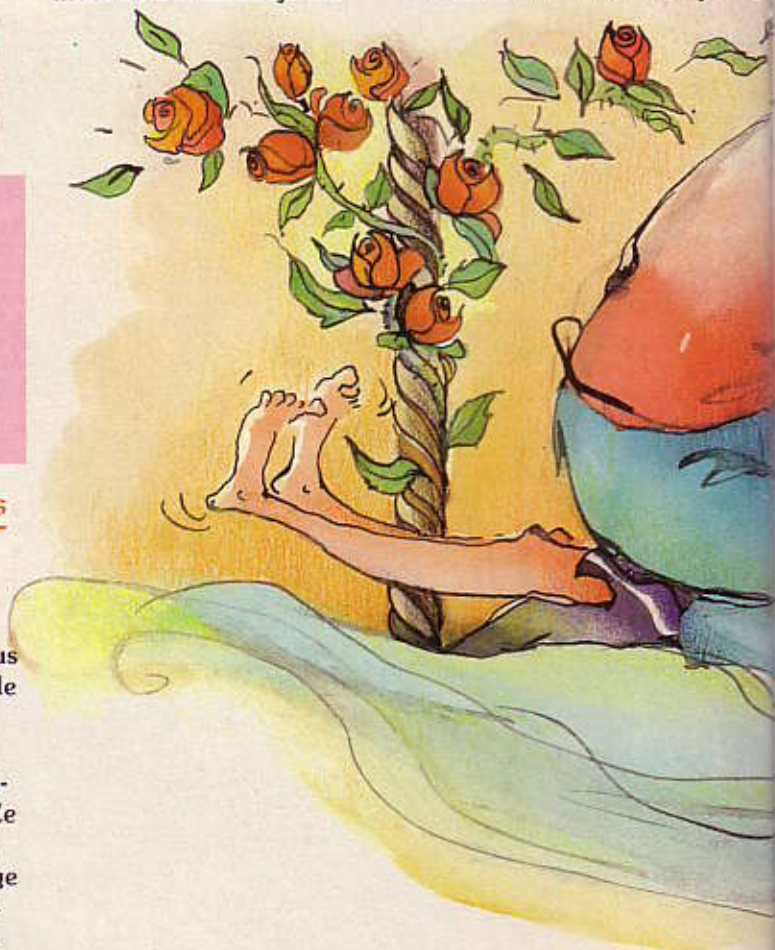
Een kus van de prins

Zo gaat het sprookje: "Alles was zo stil dat hij zijn adem kon horen. Eindelijk kwam hij bij de toren. Hij liep de wenteltrap op en opende de deur en kwam in het kamertje waar Doornroosje sliep. Daar lag ze; zij was zo mooi dat hij zijn ogen niet van haar afwenden kon.

Hij bukte zich en kustte haar. Toen hij haar met een kus had aangeraakt, sloeg Doornroosje de ogen op, werd wakker en keek hem allerliefst aan." De kus van de prins maakte Doornroosje na

elkaar.

Wanneer je 's avonds in je bed ligt, kan een nachtzoen heel hard nodig zijn. Je bent dan niet meer zo alleen in het donker, met al die vreemde geluiden die soms wel van onder je

honderd jaar weer levend, en haar hele familie en hofhouding erbij. Kussen is ook: je leven aan elkaar geven.

Door zulk soort kussen worden slapende meisjes wakker en veranderen lelijke kikkers in edele prinses.

Nog lang en gelukkig

Doornroosje en haar redder trouwden met elkaar. Hoe kan het ook anders. Zoenen betekent ook: ik vind je lief, wij horen bij

bed lijken te komen.

Hoe meer het zoenen over liefde gaat, des te minder houden we van pottekijkers. Bij een nachtzoen van je vader of moeder, kan een grinnikend vriendje knap vervelend zijn. En bij vrijen met je grote liefde zeker.

Hoi!

Zoenen is ook gedag zeggen. Dat is lang niet overal zo, en ook in ons land is het pas de laatste vijftig jaar de gewoonte. Vroeger zwaaiden mensen, tikten

werd een prins

tegen hun hoed, gaven elkaar een hand of maakten een buiging. Nu zoenen we. De Maori's in Nieuw-Zeeland en de Eskimo's in Groenland wrijven de zijkant van hun neuzen tegen elkaar wanneer ze ge-

handen tegen elkaar en maken een kleine, eerbiedige buiging. In ons land wordt gezoend. Soms zo'n beetje in de lucht, maar meestal raak. Twee keer, drie keer, dat is nog wel eens

eens wat schichtig rond. Niet iedereen vindt dat gewoon. Ooms en tantes, opa's en oma's, en zelfs mensen die je helemaal niet kent. Ze schijnen het allemaal heel gewoon te vinden om kinderen te zoenen.

Twee? Drie? Misschien wel tien, over een tijdje. Wie er dan negen geeft, krijgt een rode kop.

Mirjam is acht. Over de vraag wat ze van zoenen vindt, moet ze vooral gechelen. Maar 's avonds bij het slapen een hand krijgen, lijkt haar niks. En later? Tongzoenen? "In ieder geval niet als er iemand kijkt!"

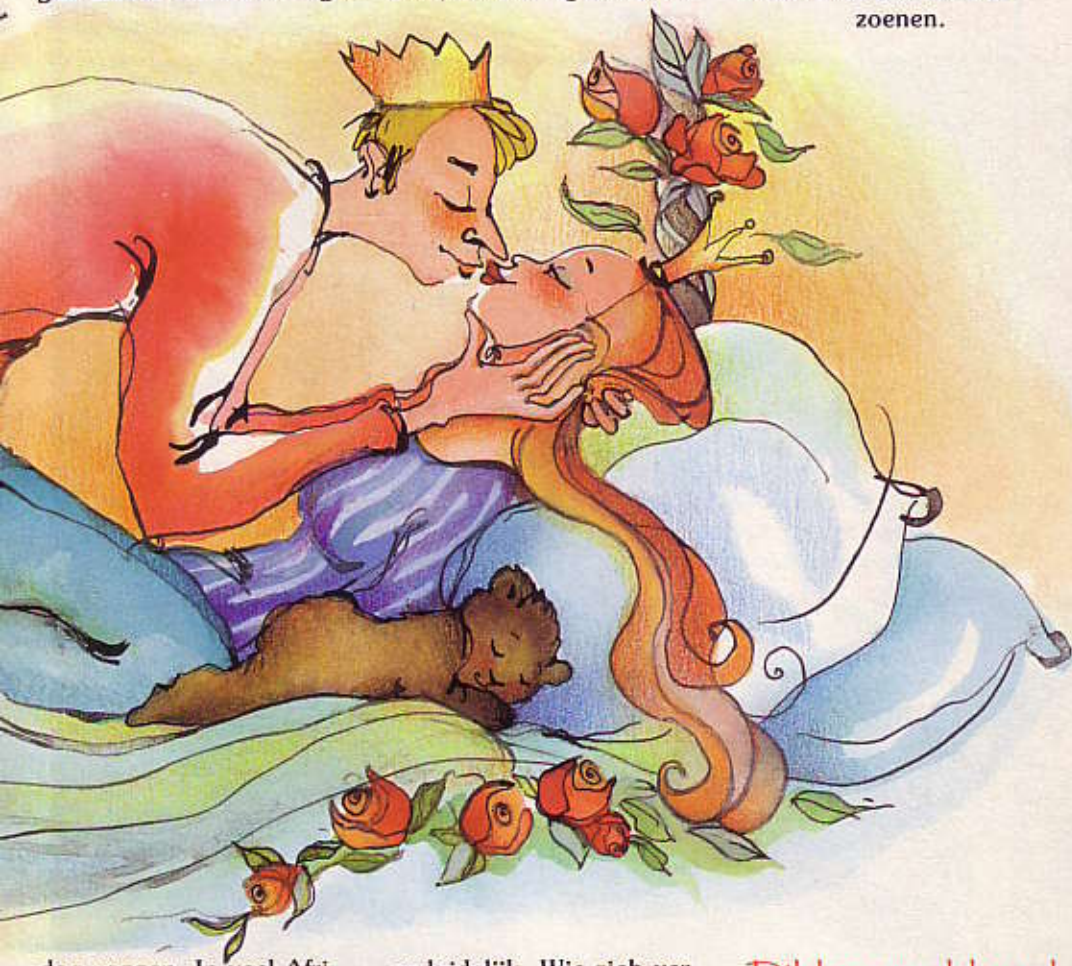
Erik is elf. Hij vindt zoenen meer bij kleine kinderen horen. En: "Met anderen erbij gaan ze je uitlachen." Alleen mensen die hij heel goed kent, wil hij wel zoenen. En dat geldt zeker als je het over later hebt, over verliefd.

Jasper is vijf. Zoentjes geven doet hij graag. Krijgen ook. Van de vraag of hij niet liever bij het slapen een handje zou krijgen, moet hij een beetje huilen.

Bedankt!

Voor de hulp bij dit verhaal: Willem Frijhoff. Hij weet alles over hoe mensen vroeger met elkaar omgingen. Hij is professor in de cultuurschiedenis aan de Erasmus-universiteit in Rotterdam.

Tekst: Jos Lammers
Tekeningen: Helen van Vliet

dag zeggen. In veel Afrikaanse en Aziatische landen raken mensen elkaar helemaal niet aan. In het India van de goeroes bijvoorbeeld, vouwen ze hun

onduidelijk. Wie zich vergist, krijgt een rode kop. Vrouwen zoenen vrouwen en vrouwen zoenen mannen. Mannen die elkaar zoenen, kijken ook nogal

Dikkesmakkerd

Zoenen om gedag te zeggen, is een gewoonte die waarschijnlijk bij de boeren vandaan komt. Franse boeren vonden dat een zoen flink te horen moest zijn. Hoe luider de smak, hoe blijer je was om iemand te zien.

Toen de mensen in de steden elkaar ook begonnen te zoenen, deden ze het heel netjes. Zonder geluid. Om toch te laten zien hoe graag ze iemand begroeten, geven ze steeds meer van die zachte zoentjes.

